

S I R T T Ä

Salkille Niisti-weljille ja Sisarille rakkaari ylös-
tehoituyeri Sielustans murhetta vitämään, oi-
lian katumuyen ja Uscon järjestyresä.

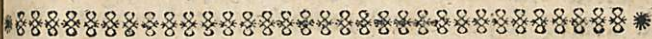
Jotca,

Jumalan Armon ja Pyhän Hengen johdatta-
misen kautta,

Herämisens jälkeen synnin suruttomuden unesta, ja
huonellisen työnsä tekemisen alla, ajatusiansa on co-
coonpannut, ja sitten suustans muilda ylös-
kirjoitta, osendaa ja prändätä
andanut.

Johan Erikin Poika.

Paimion Pitäjältä ja Caswolan Kylästä,
Wuouua 1764.

Se Ensimmäinen Wirsi /

Katumuyesta.

W. c. Ah! Herra älä wihahas.

v. 1.

Use' johtu syndi mielehen, Joit on muil
monda aiwan, Joill' tiedän pääslen tuot-
taneen, Niäisen euollon waiwan: Niin
murhe täyttä sydämmen, Ja carway joutuutunnollen
Entinen elämäni.

2. Woi cuiteng cungan pakenen? Tainkaltaisela
tuscas; Keneldä apuu hakenen? Sill omatundo ras-
cast

caast Mun soimaa synniis saastaisey, Helwetin wai-
wan ansainey; Ah! armahd Jumal wielä.

3. Jos eahon täsä eteeni, Nijn äctään turmelluxen,
Ja tiedän ett' on helwetti Duomittu rangaistuxen,
Jong tiedän synnil ansaineen, Ja cuollon courijn joutu-
neen Sen ruman synnin cautta.

4. Jos käännyn taani lakomaan, Mun endist
elämääni; Nijn murhell cowall hawait saan Min suuri
yhudejäni, Euin tehdes maistuit makiar, Nyt muutuit
saper catkeray; Voi cuca päästää niistä.

5. Jos eahon siwull puolellan, Mull apuu hakei-
sani; Nijn näen myöskin olewan Perkeleen wietteljäni;
Jong yllötyren ottanut Mä olen, ja niin tuottanut
Jkellen tämän tusean.

6. Jos eahon ylös taiwaseen, Mun Jumalani
puoleen: Händ' wastan tiedän rickoneen, Jost sydämen
nyt cuolee. Ah! raucka, ettän wihoitin Pyhän wan-
hurscan Duomarin, Ja hwwintekiani.

7. Cuitengin tiedän wielä mull Yhden, jong
puoleen riennän! O Jesu! tygös itkusuu! Eulen
ja armoo kerjän: Sull tunnustan caict ricoren, Sä
tullit wälimieheren Minun ja Jumalani.

8. Sä cuolit risin hirsipuus Mun lunastuxyeni;
Ja sengin teet ett' walo uus Jo loistaa filmisäni,
Jongcautta waaran hawaisen, Ja myöskin Armost
ifsuimen, Weresäs uscon cautta.

9. O Isä armost, andex ann, Mun syndin suuret
angen, Joill' olen sinun wihoittan; Eijn toiwos
eteen langen, Ettäs ne andex annat mull, Ja älä
cansan oikeull Käy, Poikas piinan tähden.

10. O Pyhä Hengt lohdata Mun suruist sydän-
dän, Ja pelcoos aina taiwuta, Paranna Elämäni:
Sill oma työ ja apu myös, On turha Hengellises
työs, apuu Sentähden kerjän.

ii. Nyt kiitos oleon Jumalall, Hän rucouren
euuli: Ylistys HERall eorhiall Euin hädäs auren
tuli. Hän synnin tundoon minun toi, Armon ja
rohuturen soi, Jost woiton wirttä laulan.

Se Toinen Wirst.

Uscou Tilasta!!

W. c. O! Jesu Christe sä autuden ic.

b. i.

Jesu mua opeta rucouleman Täll wijs
meisell mailman lopull, Eose' ajaat sun tu-
lollas lopetetan; O! Jesu myds aina
mull saapuill. Mä olen kyll syndinen woimatonen,
Eee Jesu mull niincuin teit miehell muinen, Euin
halwattun wuotella macais.

2. Hän sydämmest halaisi synnist päästä, Ja
anderi andamust toivoi; Ei huollut niin paljo hän
ruumin säästää, Eik suuttun tain mailman wai-
woin. Mutt Jesus, jold' sairaaat caick' awun saa-
wat, Hän paransi sielun ja ruumin haawat; Ah!
cahos euing laupias hän ombi.

3. Hän holhoo niit' euin hänen tyköns käywät
Ja syndejans caturwat caicki; Hän tekee ett' armon
he käsittäwät, Myds elämät pitämän raittist. Näin
Jesus heild synnit caick' woses candaa, Ja Hengen-
sä Pyhän heill' siaan andaa, Euin hallizee heitä
tääs elos.

4. Ah cahele Jesu myds minun puoleen, Sä
syndisi ennenkin autit, Euin tulit ja sielustans pi-
dit huolen, Niit tainwan tiell' käymähän saait; Mä
kerjän suld' armos, siis awur riennä, Sun lau-
piat caswos mun puoleen käännä; Ja euuldele mi-
nua armost.

Ann' 5

5. Ann' anderi syndin, jote' suuret ovat, Joit olen
tääll tehnyt ain usiast, Ja paranna sieluni haawa
cowat, Mä rucioilen JESU täst astast, Ett JESU
cansf sowitz minua tääl, Mun welcan pois pu
Sun kirjastas wiel, Ja armostas te mun wan
hurscar.

6. Ah! puhdist mun sieluni werelläs nyt, Jost
Sinua rucioilen ndyräst; Ann' anderi armostas syn
dint syyt, Joist olen tyll joutunut köyhär. Wiel
useo, toiwoo ja ractautta, Mä pyydän fuld' JES
ju, ja sydänd' uutta, Ett armostas annat mull niittä.

7. Myös wahwist mun usea D! JESU jalo, Ett
ansios pääll turwaisia aina; Ja sytötä sydämmeen
henges walo, Sun armos ja woimas mull laina,
Ett rippuisin Nutudes lijnni täällä, Jongas mi
null ansaisit ristin päällä, Cose' Sieluni lunastit
callist.

8. Wiel karsimään JESUS mun wahwistacou, Cose
Kiusaus laarohon tullen; Ja usconi wahwari perustas
kon, Ett lapsi häld' ostettu olen; Ett olisin uscola
karsiwäinen, Ja JESUYEN awun pääll luottawainen,
Sill se paras neuwo mull omi.

9. Mut' JESU ett racastan lähimmäistän, Häll hy
wää, kuin isellen, soijin; Ja soiwinnoll cohtalsin wis
hamiestän, Ett anderi andaa häll woisin Mut mitä
tääll tehdän meild picalsudes, niist älä meit rangais
wanhurscaudes, Waan armostas neliin ann' ander.

10. Nyt iloiteat cansfani ractat caieki, Jote' unde
sta syndyneet olet, Jo JESUS nyt minungin sihen lait
ti, Hän herättä synnissä euolleer; Jong edest händ su
dämest mahdan kisttä, Ett lambaitans caigee, heist
murheit pitää, Ja pelastaa syngiäst corwest.

11. Eijs Jumalat palwella mahdamme tääll,
Händ' sydämmeest kisttä myös sangen; Ja uscola
cassella

Uakkea Jesuren pääll, Eht' heicot tääll' usiast kyll
langem : Hän meillen on mieluinen woimaa tuomaan,
Sill' sitä cuin häwä on aicoin saamaan, Juur can-
giat ja hitaat kyll okan.

12. Me aamulla unesta heräwäiset, Eoht rucoilla
mahdamme muistaa, Ett olisim päiväin taas seisowai-
set, Ja wihollist woisim pois suistaa : Sill' maailma
wihaa, ja perkel coffee, Eose' meidän edäll horjuwar
heikot wäkee, Sentähden ol' apuna Jesu.

13. Eose ehto wiel jontuu ja päivä lassee, Niin
Jumalat mahdam myös kistää, Eri' caikis cuin sie-
lun ja ruumist coffee, Hän isällist suruu meist pitää. Ka
aamull ett olemme rauhas maanneet, Ja päiväin
uuden häld' nähdä saaneet, Joll wircam työt toin-
ta taidam.

14. Nyt sinna o Jesu mun kätteni työ, ja caic'
onnettomus pois estä Jh waarat ja wahingot taca-
sin löö, Ann woiman sun armossas kestää, Mut el-
con täs cuitengin tahtos sinun, Sä tarpeet kull pa-
rahin arwat minun ; Sentähden sun halduus caic'
aanan.

15. Mut sieluni tarpeet mull anna Jumal, Eri'
cuin suld' pydän ja anon ; Ja rawige händä sill' w-
häll sanall : Jost Jesus meit neuwoos ja sanoo : Ensi
esikät Jumalan waldacundaa, Teill maailista ricka-
ut Jumal andaa, Ja ruuminne tarpeita khdä.

16. O Jumala sinna myös Esiwaldaa, Ja Cu-
ningast suurta ja racast ; Pois poistamaan wäärä-
tät Hän maalda, Ett pelwosos eläisim wahwast. Häll
pitkää myös ikää ja onnee laina, Ett lewos ja rauhasa
eläm aina, ja Jumalisuus meisä wahwist.

17. Mut Jumalisuus on mus heikko wajas, Eitä
minun kundou mull soimaa, Ja sielulda lewongin po-
jes ajaa, Niin ettei ol' uscolla woimaa ; Mut sieluni
luo.

luota sun Jesuses pääll', Hän edestäs käynyt
Golgathan mäel, Eisc' pinnan ja cuoleman kärkei.

18. Mun sydämmen cowutt' mä walitan wiel, M
etten maan penstäv langeis, Cuin minun poisertäie
antuuden tielä! Ann' Jesu mull sun Pyhä Henges
Cuin otajs pois sydämmen kivest cowast, Ja annate
mull sydämen uuden lihast, Nijneuin isē luvant
nut olet.

19. Miä olet mun sielun wiel murhellinen, Ja saa
tat tääll iselles tuseaa; Sill' Jesus on syndisill armol
linen, Cuin eatuu caicē syndins ja useoo, Ett' Jesusel
weri wuot' Rendimaasa, Ja edestäm Ristin pääll
Golgathasa, Cas, sieluni, lunastust suurta.

20. Wiel Jesus nyt rucoilee Isää taimaas, Jo
sydämeist racas on totta: Cuin ristin pääll ollesans
maikias waiwas, Nijn wieläkin waari meist otta; Hän
andeyi andamust meille anoo, Ja sielu autuutta
aina janoo, Cas' rackaut' määrätöind' suurta!

21. Ah! älkäm sijs ajatelko täs nijn, Ett' Isä
lä cowa on sydän, Meit lapsians cohtan, cuin rippua
kijn', Min' Poicansa ansios pyydäm. Jesus Ewange
liumis neuwoo meitē: Mepös Isäkin racastaa isē teitā
Ja Poicans teill awuren annoi.

22. Sijs eläkäm Christuren uscosa tääll, Cuin
meist' paljo waiwaa on nähnyt, Ja meit' perillise
taimahan wiell, On piinall ja cuolemall tehnyt; Jo
wälttäkäm syndi cuin wetää meitā, Sen iidisen cuole
man cauhioi teitā, Joit' uscotoin sieluu tääll käppi.

23. Näin hurscasti eläkäm armon ajaas, Ett' eun
nias cuoleman hetkell, Engell' meidän sielumweis iloon
taimaas, Pois mailman pahaida vetkeld; Min' mui
stain ett' taimaisa palcka on suur, Mut' häises itene
ain rangaistus juur, Euing' elämä ollut on täällä.

24. O Christitt'! sen päälle sijs ajatus käänn', Ett'
tä

elämän nyt elämän rahdus, Eäällä toinen taie toinen uiffi
Eäffitetään: Ja tiedä fiit ett' se on turhuus, Jos ruumistas
holhot cuin cuolewa on, Mut' fielust et huoli cuin
cuolematoin. O tyhmyttä fokeutt' suurta.

25. Viel' rackaasti Chriſtityt neuwon teltä, Cuin
cuollehen ufeon päällä luostat, Ett' rucoilett' JESust'
cuin autta meitä, Ja Pyhällä Hengelläs tuotta, Mell'
ufeon, joll' elo on JESufesa, Ja lahjat muut suuret
totudefa, Cuin walimis on ottamaan waſtan.

26. Täs ufeon ja toiwon ta rackaus wiell' On Tait
waſta suurimmat lahjat, Ja käärimys JESuren affela
den tiell; Cuin uudeſta ſyndyneet ſaamat. Eijs al
kämme cakoco muiden päälle, Eill' meill' eſimercki
on JESus täällä, Cuing elämät käättämän pitä.

27. Aut' JESu! ett' ufeofa loppuun aſti, Näin ſijn
ni juur rippuiſim wahwaſt; Ja tuſkifa ſeiſomaan kää
waſta, Meit wahwiſta JESu ain taimwaſt, Eoſe' Sa
ras nyt ſaarnatan ymbär' maata, Waicf' moni on
pahembi pacanata, Meit ſyndiſi armahd O Jumal.

28. Sun Hengelläs walais myös opettajam, Ett
wircaſa wiriäſt tekifit; Ja lambaitans harttaſti cai
fiſit ain, Heit' hedelmäliferi näkiſit, Ja, ettäs niſt
loos ain' lähetaſit, Cuin fielua autuuteen kääty
fiſit, Ja tairwan tiell' kääymään heit neuwois.

29. Ah tule nyt tygönt' Jſä, Poica, ja aſu ain'
dämmeſäni! Ah tule nyt tule ſä Hengi woipa, Ja
tytä halamiſeni, Ain' ſinua suureſti racaſamaan,
Ja ufeon cauti' ſinulda caicfi ſaamaan, Ja rucous
minuſa kahoit.

30. O autuaſt fieluu ja ihmifen laſt, Jofas, Col
minaiſuus, is' aſut! O autuaſt ihmiffi täs ſyndiſes
maas, Cuin Tairwaſta Hengen on ſaanut, Joca
jänen hengens cauf' todifiſapi, Ett' autuan ilon hän
mof' ſaapi, Ja JESufeld' cruununkin caumin.

31. Cose' aicas O! Jesu! on tänne tulla, Sun
omias ottaman täällä, Mut' silloin eti' mahdaisin wale
mis olla, Ja cuulla sit' juloista äändä, Joll' oikra
puoll' seisowat wirwotetan, Nyt tulcat te sisälle wal
dacundaan, Cuin walmistett' tälle on ennen.

32. O sitä suurt' iloo cuin siellä cuuluu, Cose' pää
semme nälemään näitä; Sitt' ijättä juloista riemu
hunu, Ja carikan omia häitä. Siet' moitori woi
sa juur' iloisansa, Mun sieluni ylläns' Jesuren cans
sa, Ja kiihost' hält' ijäti laulaa.

33. Mä Carikan häihlin jo eusut' olen, Koll' ais
ca sit' pias jo joutuu: Mä riemusta rauten cose sin
ne tulen, En taida mä olla siellä outo: Cose' Je
sus min suloinen piskämiehen, Mun kädessä talutta si
fää wijmein, Ja cruunulla cruunaa mun pääni.

34. O armo työt hymää cuins' Jesu mull' teit, En
siuna kättä nija taida: Was' minä tä'n äskön nyt
suurexi nään, Ja tarpelliseksi mull' aiwan; Ett' s' wel
canti werelläs maran olet, Jong cautta mä waldän
ca. cl' pirun nuolet, Cose' uscosa ripun sus' kisan.

35. Mä kättän siis mielestä nöyrimmästä, Ett' s' o
let tain autuan mull' ansain'; Ja ylistän siuna sydäme
mestä: Ana' Jesu san' Henges' mun canhan, Cuin
rucoll's kättäsi minus' siuna, Ett' s' lahjoillas' siunau
nut olet minuu. Viel' tulewaist' anon myös armo.

36. Jo lopetan welsun sill' laugeis' äänen, Ja cai
taa tiet' euskemaan lähden; Ab' rucoscat' Jesust' eaiet'
jälken' iänet, Et' tundisut' syndinne nähden. Mut'

Jesu mu armosas' pösymähän, Ja muita sun
Hengelläs' sishen myös käänn', Sun
cunniaves' ijäti! Amen.

